

گفت‌وگوی اختصاصی «ایران» با سفیر جدید هند در تهران در آستانه ریاست دلی نو بر بریکس

نقش ایران در بریکس حیاتی است

رویکرد هند به همکاری‌های

مالی و

اقتصادی در

چارچوب

بریکس،

بر تقویت

همکاری‌های

عملی و تسهیل

تعاملات

اقتصادی

گسترده‌تر میان

کشورهای عضو

متمرکز است.

هند همچنین

از گسترش

استفاده از

ارزهای ملی در

تجارت میان

اعضای بریکس

حمایت

می‌کند. برای

نمونه، در

تجارت با ایران،

سازوکار روبه-

ریال را برای

تقویت تجارت

و مبادلات

بازرگانی

دوجانبه در

اختیار داریم

حال تسهیل ادغام روان اعضای جدید در این گروه؛ و تبدیل اولویت‌های ما به همکاری‌هایی عملی، نتیجه‌محور و پایدار. بریکس بستری مهم برای اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه است و هند آینده آن را به‌عنوان بستری فراگیر، اقدام‌محور و آماده برای آینده می‌بیند که پاسخگوی اولویت‌های جنوب جهانی باشد.

یکی از پرسش‌های مهم سال‌های اخیر درباره نقش آفرینی بریکس، چگونگی مدیریت تنوع منافع و دیدگاه‌های اعضای جدید و قدیمی است. با گسترش بریکس، این نگرانی مطرح شده که افزایش تعداد اعضا ممکن است فرآیند تصمیم‌گیری و دستیابی به اجماع را دشوارتر کند. هند چه راهکاری برای حفظ انسجام و کارآمدی بریکس در دوره جدید دارد و چه اصلاحاتی را برای ساختار و سازوکار تصمیم‌گیری این گروه ضروری می‌داند؟

هند معتقد است که ریاست‌اش بر بریکس، فرصت عالی فراهم می‌کند و مسئولیتی مهم برای پیشبرد دستور کار بریکس و تنوع‌بخشی به حوزه‌های همکاری بر عهده هند می‌گذارد. رویکرد هند، تسهیل ادغام روان اعضای جدید و کشورهای شریک هم‌زمان با حفظ کارآمدی سازوکارهای

با ایران و تنوع بخشی به اقتصاد هند شد؛ موضعی که از نگاه ناظران نشأت گرفته از شرایط پساجنگ رمضان است. در چنین شرایطی، هندوستان به تازگی سفیر جدید خود در ایران را برای پیگیری این دستورکار تعیین کرده و وزارت امور خارجه این کشور در بیانیه‌ای رسمی، «ویشوش نگی» از دیپلمات‌های برجسته این کشور را به عنوان سفیر جدید جمهوری هند در جمهوری اسلامی ایران منصوب کرد.

ویشوش نگی، روز یکشنبه ۱۵ شهریور، استوارنامه خود را به مدیرکل تشریفات وزارت امور خارجه تقدیم کرد. او از سال ۲۰۰۲ در دستگاه سیاست خارجی هند (IFS)، پیش از این به عنوان مدیرکل در وزارت امور خارجه هند مشغول به فعالیت بوده است. همچنین مدیریت بخش «اقیانوس هند و آرام» و سوابق اجرایی در حوزه همکاری‌های بین‌المللی وزارت دفاع هند و سازمان ملل متحد در کارنامه این دیپلمات دیده می‌شود.

هندوستان به‌زودی ریاست دوره جدید بریکس را به عهده خواهد گرفت. قرار است مسعود پرشکیان رئیس جمهوری اسلامی ایران هم به همین مناسبت طی روزهای آتی به دلی نو سفر کند. با توجه به این موضوعات با سفیر جدید در ایران گفت‌وگویی درباره برنامه‌های آتی کشورش برای گروه بریکس و همچنین نقش ایران در سازوکار بریکس انجام دادیم و به این ترتیب «ویشوش نگی» اولین گفت‌وگوی خود با یک رسانه ایرانی را با روزنامه ایران ترتیب داد.

تحت عنوان «انسانیت در اولویت» و با رویکردی مردم‌محور تدوین شده‌اند و حوزه‌هایی از سلامت، کشاورزی و امنیت غذایی و انرژی گرفته تا فناوری، هوش مصنوعی، تجارت، چندجانبه‌گرایی، اقدام اقلیمی و

چندجانبه‌گرایی، اقدام اقلیمی و راه‌د ر قالب چهار محور موضوعی شامل تاب‌آوری، نوآوری، همکاری و پایداری تعیین کرده است. این اولویت‌ها با الهام از دیدگاه نخست‌وزیر هند

می‌بیند یا بستری برای شکل دهی به ترتیبات سیاسی و ژئوپلیتیکی جدید در دوران گذار نظام بین‌الملل می‌داند؟

هند در چارچوب ریاست خود بر بریکس در سال ۲۰۲۶، اولویت‌هایش را در قالب چهار محور موضوعی شامل تاب‌آوری، نوآوری، همکاری و پایداری تعیین کرده است. این اولویت‌ها با الهام از دیدگاه نخست‌وزیر هند

هند در شرایطی ریاست دوره‌ای بریکس را بر عهده گرفته که این گروه پس از گسترش عضویت، وارد مرحله جدیدی از تحول شده است. مهم‌ترین اولویت‌ها و دستور کار هند برای دوره آتی ریاست چیست و دلی نو در آینده چه نگاهی به بریکس دارد؟ آیا این گروه را بیشتر به عنوان یک سازوکار اقتصادی

موجود و ایجاد اجماع بوده است. همان‌گونه که می‌دانید، هند قویاً از عضویت ایران در بریکس حمایت کرد، زیرا معتقدیم ایران می‌تواند نقشی حیاتی در این گروه ایفا کند. تجربه ما تاکنون نشان می‌دهد که این رویکرد مؤثر بوده است. در دوره کنونی ریاست هند، از بیش از ۴۰۰ نشست برنامه‌ریزی شده در ۳۵ حوزه وزارتی و رؤسای نهاده‌ها، تاکنون بیش از ۳۰۰ نشست با مشارکت فعال اعضا و کشورهای شریک برگزار شده است. خوشحالم به اطلاع برسانم که در نتیجه نشست‌های متعدد در سطح وزیران و نهاده‌ها که تاکنون در دوره ریاست ما برگزار شده است، شاهد راه‌اندازی موفق ابتکارات زیر بوده‌ایم: شبکه نهاده‌های کشاورزی، منابع ژنتیکی و اطلاعات موسوم به «Agri+»؛ شبکه مراکز برتر در زمینه بوم‌شناسی کشاورزی و کشاورزی احیاگر؛ مرکز برتر دیجیتال بریکس برای شبکه‌های هوشمند و ذخیره‌سازی انرژی؛ راه‌اندازی «BRICS CONNECT»؛

مأموریت بریکس برای سبک زندگی سالم؛ تشکیل کارگروه کارشناسی بریکس در زمینه طب سنتی، مکمل و تلفیقی (TCIM)؛ اصول داوطلبانه بریکس برای زیرساخت‌های شهری تاب‌آور در برابر تغییرات اقلیمی؛ اعضای یادداشت تفاهم همکاری در زمینه استانداردهای سازای از سوی کشورهای بریکس و تصویب چارچوب همکاری بریکس در حوزه زنجیره تأمین لجستیک. همچنین در دوره ریاست هند، اولین بیانیه وزارتی در چارچوب حوزه شهرنشینی به تصویب رسیده است.

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

پس از عضویت رسمی ایران در بریکس، از نگاه هند، حضور ایران چه ظرفیت‌های جدیدی برای گروه ایجاد می‌کند و دلی نو چه حوزه‌هایی را برای همکاری عملی میان ایران و دیگر اعضای بریکس، بویژه در زمینه‌هایی مانند انرژی، کریدورهای ترانزیتی، تجارت و استفاده از ارزهای ملی، دارای اولویت می‌داند؟ هند چه

بدون روتوش

محمد محسن فایزی

کارشناس مسائل فلسطینی

عرب‌ها در انتخابات اسرائیل چه می‌کنند؟

وقتی صهیونیست‌ها در سال ۱۹۶۷ با اشغال نیمی از فلسطین، موجودیت جدید و جعلی اسرائیل را اعلام کردند، بیش از ۵۰۰ هزار فلسطینی عرب را مجبور به مهاجرت از شهرهایشان بالاحص در شهرهای شمالی و ساحلی کردند. اما جمعیت خیلی کمی در برخی شهرها و روستاها مثل الم‌الفحم و حيفا باقی ماندند. آن طیف که موجودیت اسرائیل را پذیرفته بودند به مرور جزئی از ساکنان سرزمین‌های اشغالی تحت کنترل اسرائیل شدند و درصدی کمتر از ۵ درصد را شامل می‌شدند. اما با گذشت زمان جمعیت آنها افزایش یافت و امروز حدود ۲۵ درصد را تشکیل می‌دهند! درصدی که به یک چالش برای رژیم نژادپرست صهیونیستی تبدیل شده است.

در انتخابات قبلی یعنی ۲۰۲۲، حدود ۵۳ درصد از رأی‌دهندگان عرب در انتخابات شرکت کردند؛ رقمی که اگرچه اکثریت این جامعه را پای صندوق آورد، اما همچنان فاصله محسوسی با نرخ مشارکت عمومی نزدیک ۸۵ درصد داشت. کاهش مشارکت در سال‌های گذشته دلایل مختلفی داشته است: از بی‌اعتمادی به احزاب عرب و سرخوردگی از عملکرد سیاستمداران گرفته تا این برداشت که انتخابات کنست تأثیر چندانی بر حل مشکلات آنان ندارد. افزایش جرم و خشونت در مناطق عربی، مسکن، زمین، آموزش، اشتغال و از همه مهم‌تر تبعیض به دلیل عرب بودن همچنان از مهم‌ترین دغدغه‌های جامعه عرب هستند. به همین دلیل، انتخابات ۲۰۲۶ برای احزاب عرب فقط رقابت بر سر چند کرسی نیست؛ مسأله اصلی، میزان بازگشت رأی‌دهندگان عرب به صندوق‌ها، تأثیر آن بر نتایج و آینده مشکلاتشان است.

در انتخابات ۲۷ اکتبر ۲۰۲۶، رأی عرب‌ها عمدتاً میان دو فهرست اصلی تقسیم خواهد شد: اول، فهرست مشترک عربی متشکل از سه حزب חדش، نعال و بلد است که یوسف جابرین در صدر آن قرار دارد. در سوی دیگر، رعم به رهبری منصور عباس قرار دارد؛ حزبی که طی سال‌های اخیر تلاش کرده از سیاست اعتراض صرف فاصله بگیرد و خود را به عنوان یک بازیگر عمل‌گرا معرفی کند. حضور یواو سگالوویچ، سیاستمدار صهیونیست و سکولار و معاون سابق وزیر امنیت داخلی، در رتبه دوم فهرست حزب رعم نیز بخشی از همین رویکرد جدید است. اتفاقی که حسابه جنجالی شده و سروصدای زیادی به راه انداخته است. فهرست مشترک عربی در مقایسه با حزب رعم، موضوعی سکولارتر، چپ‌گراتر و ملی‌گرایانه‌تر در قبال مسأله فلسطین دارد.

نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهد رعم در حال حاضر حدود ۴ کرسی شانس دارد؛ البته این رقم با تغییر میزان مشارکت عرب‌ها می‌تواند بالا یا پایین شود. درباره فهرست مشترک نظرسنجی‌ها و سازوکارهای مختلف، ظرفیت تا ۷ کرسی را نشان می‌دهد. بنابراین مهم‌ترین متغیر نه فقط میزان محبوبیت احزاب، بلکه تعداد عرب‌هایی است که در روز انتخابات رأی می‌دهند. نکته مهم دیگر اینجاست که تاکنون براساس نظرسنجی‌ها ائتلاف حامی نتانیاهو حدود ۵۷ کرسی، مخالفان نتانیاهو به رهبری آنزکوت ۵۷ کرسی و اعراب ۱۱ کرسی کسب می‌کنند. مخالفان برای شکست نتانیاهو هنوز ۴ کرسی کم دارند. اینجاست که منصور عباس می‌تواند به یکی از چهاره‌های تعیین‌کننده انتخابات تبدیل شود. اگر هیچ کدام از دو بلوک اکثریت لازم را به دست نیاورد، چند کرسی رعم می‌تواند سرنوشت‌ساز شود.

هدف فدرال رزرو قرار دارد. براساس داده‌های وزارت کار آمریکا، قیمت برای مصرف‌کننده در ماه ژوئیه نسبت به سال گذشته ۳.۴ درصد افزایش یافته است؛ رقمی که یک واحد درصد کامل بیشتر از نرخ تورم سالانه ۲.۴ درصدی پیش از آغاز جنگ ترامپ علیه ایران است.

قیمت مواد غذایی نیز در ماه ژوئیه ۰.۱ درصد افزایش یافت و این چهارمین ماه متوالی بود که قیمت مواد غذایی افزایش پیدا می‌کرد. قیمت میوه و سبزیجات نیز نسبت به سال گذشته ۵.۱ درصد افزایش داشته است؛ افزایشی که بخشی از آن ناشی از بالا رفتن هزینه‌های انرژی و حمل‌ونقل پس از اختلال در عرضه نفت و گاز در خاورمیانه بوده است.

اما افزایش هزینه سوخت چگونه قیمت و اوضاع غذایی را بالا می‌برد؟ واقعیت این است که نفت و گاز تقریباً در تمام مراحل زنجیره تولید و توزیع مواد غذایی نقش دارند؛ از کود و سوخت تراکتورها در مزارع گرفته تا برق و تجهیزات سرمایشی و عایق‌کاری در انبارهای سرد، بسته‌بندی‌های پلاستیکی و سوخت کامیون‌ها برای حمل‌ونقل. به گزارش الجزیره: با افزایش قیمت نفت، هزینه‌های اضافی در هر مرحله روی هم انباشته می‌شوند؛ از تولید و نگهداری گرفته تا بسته‌بندی و انتقال. تا زمانی که مواد غذایی به قفسه فروشگاه‌ها می‌رسند، این هزینه‌های اضافی در قالب افزایش قیمت به مصرف‌کنندگان منتقل می‌شوند. در کشورهای کم‌درآمد، که در صرف بخش بسیار بیشتری از درآمد خود را صرف خرید مواد غذایی می‌کنند و حجم زیادی از غلات و کود مورد نیاز خود را وارد می‌کنند، افزایش قیمت نفت می‌تواند به سرعت به کمبود مواد غذایی منجر شود.

هزینه‌های نظامی، افزایش نرخ بهره و افزایش قیمت بنزین، مواد غذایی و سایر هزینه‌های حمل‌ونقل، به بیش از ۱۲۰۰ دلار رسیده است. قیمت بنزین و گازوئیل نیز به‌ترتیب حدود ۳۷ و ۴۵ درصد بیشتر از پیش از جنگ است. براساس آمار انجمن اتومبیل آمریکا (AAA)، میانگین قیمت ملی هر گالن بنزین معمولی در آمریکا در ۱۹ اوت، ۴.۰۹ دلار بوده، در حالی که این رقم در ۲۷ فوریه ۲.۹۸ دلار بوده است. برخی تخمین‌ها حتی به مراتب بالاتر هستند. پروفیسور لیندا جی بیلمز، از دانشگاه هاروارد و یکی از متخصصان برجسته اقتصاد جنگ در آمریکا معتقد است که با در نظر گرفتن کل هزینه درگیری، هزینه نهایی می‌تواند به ۱ تریلیون دلار برسد.

به گزارش مرکز پیشرفت آمریکا (CAP): تا ۱۹ اوت، در ۱۱۳ ایالت آمریکا شامل آیوومینگ، مونتانا، ایلینوی، یوتا، کلرادو، آریزونا، آیداهو، اورگن، نوادا، آلاسکا، واشنگتن، هاوایی و کالیفرنیا، قیمت بنزین معمولی به بیش از ۴.۳۰ دلار در هر گالن رسیده بود. ایالت‌هایی که بیشترین افزایش قیمت، یعنی ۲۸ فوریه، بیش از یک میلیارد دلار هزینه اضافی ناشی از افزایش قیمت انرژی به مصرف‌کنندگان آمریکایی تحمیل کرده و براساس برآورد لحظه‌ای دانشگاه براون تا صبح دوشنبه، این رقم تقریباً هر دو دقیقه یک میلیون دلار دیگر افزایش می‌یابد. افزایش قیمت بنزین و گازوئیل از زمان آغاز جنگ در ۲۸ فوریه، تاکنون به‌طور متوسط بیش از ۷۶۰ دلار هزینه اضافی به هر خانوار آمریکایی تحمیل کرده است.

به گفته مارک زاندی، اقتصاددان ارشد موسسه Moody's Analytics، تا اواخر ژوئیه، مجموع هزینه‌های جنگ برای هر خانوار آمریکایی، با احتساب

این گزارش، دومین مورد پرهزینه‌را خسارت وارده به پایگاه‌های آمریکا در کشورهایی مانند بحرین، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی شناسایی کرده و میزان آن را تا ۹.۲ میلیارد دلار برآورد کرده است. اگرچه پنتاگون تلاش کرده میزان اثربخشی حملات ایران را کم‌اهمیت جلوه دهد، به نظر می‌رسد این حملات به‌طور کامل یا جزئی صدها سازه و تأسیسات را تخریب کرده‌اند؛ از جمله آشیانه‌های هواپیما، انبارهای سوخت، تأسیسات راداری، انبارها و پادگان‌ها. این حملات ضربه‌ای بی‌سابقه در سال‌های اخیر به زیرساخت نظامی آمریکا وارد کرده‌اند.

بهای سنگین جنگ برای آمریکایی‌ها در ابعاد گسترده‌تر اقتصادی، بزرگ‌ترین بار ناشی از جنگ، افزایش شدید قیمت انرژی بوده است. قیمت سوخت همچنان بالاتر از سطح پیش از حملات دولت ترامپ به ایران است. براساس برآوردهای موسسه واتسون دانشگاه براون، جنگ علیه ایران تاکنون، ۱۰۰ میلیارد دلار هزینه اضافی ناشی از افزایش قیمت انرژی به مصرف‌کنندگان آمریکایی تحمیل کرده و براساس برآورد لحظه‌ای دانشگاه براون تا صبح دوشنبه، این رقم تقریباً هر دو دقیقه یک میلیون دلار دیگر افزایش می‌یابد. افزایش قیمت بنزین و گازوئیل از زمان آغاز جنگ در ۲۸ فوریه، تاکنون به‌طور متوسط بیش از ۷۶۰ دلار هزینه اضافی به هر خانوار آمریکایی تحمیل کرده است.

به گفته مارک زاندی، اقتصاددان ارشد موسسه Moody's Analytics، تا اواخر ژوئیه، مجموع هزینه‌های جنگ برای هر خانوار آمریکایی، با احتساب

براساس

برآوردهای

مؤسسه

واتسون

دانشگاه براون،

جنگ علیه

ایران تاکنون

۱۰۰ میلیارد

دلار هزینه

اضافی ناشی

از افزایش

قیمت انرژی به

مصرف‌کنندگان

آمریکایی

تحمیل کرده

و براساس

برآورد لحظه‌ای

دانشگاه

براون تا صبح

دوشنبه، این

رقم تقریباً هر

دو دقیقه یک

میلیون دلار

دیگر افزایش

می‌یابد

تاماهاک، استفاده کرده که براساس برآورد مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی (CSIS) هر فرد آن حدود ۲.۶ میلیون دلار قیمت دارد. همچنین از سامانه‌های پیشرفته پدافند هوایی، مانند موشک‌های پاتریوت، استفاده شده که هزینه هر فروند آن حدود ۴.۹ میلیون دلار است.

تحلیلی که CSIS در اوایل تابستان درباره هزینه جنگ منتشر کرد، نشان می‌دهد پنتاگون بیش از هزار فروند موشک تاماهاک و تا ۱۴۰۰ فروند موشک پاتریوت مصرف کرده است؛ علاوه براین، حدود ۱۰ هزار بمب هدایت‌نشده موسوم به dumb bombs) نیز به کار گرفته شده است. براساس این تحلیل، هزینه مصرف این حجم عظیم از مهمات حدود ۲۶.۱ میلیارد دلار بوده است.

این رقم ارائه نکرد. کمی پیش از حضور هگست در این جلسه، شبکه ان‌بی‌سی نیز گزارش داده بود که برآوردهای داخلی پنتاگون، با احتساب هزینه‌های بازسازی پایگاه‌های نظامی، رقم واقعی را بین ۸۰ تا ۱۰۰ میلیارد دلار تخمین می‌زند.

اوایل تابستان نیز کاخ سفید از کنگره خواست ۶۷.۲ میلیارد دلار بودجه اضافی برای پنتاگون اختصاص دهد. جمهوری‌خواهان مجلس نمایندگان نیز چارچوبی برای هزینه‌کرد تصویب کردند که شامل ۷۳ میلیارد دلار بودجه اضافی برای بخش دفاعی و اطلاعاتی بود.

در جنگ‌های هوایی، بزرگ‌ترین هزینه منفرد معمولاً مربوط به مهمات است و این جنگ نیز از این قاعده مستثنا نیست. پنتاگون در این درگیری به‌طور گسترده از موشک‌های دقیق، مانند

نیز در نظر گرفت. همچنین هزینه‌های غیرمستقیم‌تری وجود دارد؛ از جمله هزینه‌ای که آمریکایی‌ها در قالب افزایش تورم و رشد نرخ بهره متحمل شده‌اند. تنها با کنار هم گذاشتن همه این موارد می‌توان به برآوردی از هزینه کار جنگ دست یافت. اما بهتر است ابتدا از هزینه‌های نظامی شروع کنیم؛ هزینه‌هایی که در نهایت بار آن بر دوش مالیات‌دهندگان آمریکایی خواهد بود.

یکی از مشکلات محاسبه این هزینه‌ها این است که پنتاگون درباره بسیاری از ابعاد این درگیری هیچ شفافیتی نداشته است. به گزارش نیویورک تایمز؛ در ماه ژوئیه، بیت هگست، وزیر دفاع آمریکا، به کمیته تخصیص بودجه سنا گفت که این درگیری حدود ۲۷.۵ میلیارد دلار هزینه داشته است، اما جزئیات چندانی درباره

گزارش

در اوایل ماه مارس، دونالد ترامپ،

رئیس جمهوری آمریکا، در سخنرانی برای گروهی از قانونگذاران و حامیان مالی جمهوری خواه که در باشگاه گلف او در دورال فلوریدا گرد آمده بودند، جنگی را که چند روز پیش علیه ایران آغاز شده بود، یک «مأموریت کوتاه‌مدت» توصیف کرد و گفت این عملیات «به‌زودی» پایان خواهد یافت.

اما آنچه قرار بود مأموریتی چند هفته‌ای باشد، اکنون از مرز شش ماه گذشته است و چشم‌اندازی برای پایان آن دیده نمی‌شود. اگرچه شدت درگیری‌ها در مقاطعی کاهش یافته، رویارویی میان دو طرف بار دیگر تشدید شده و بحران در تنگه هرمز همچنان ادامه دارد. وضعیتی که نشان می‌دهد جنگ، برخلاف وعده اولیه ترامپ، به یک درگیری طولانی مدت تبدیل شده است.

هزینه‌های جنگ برای ترامپ همچنان در حال افزایش است. برخی از این هزینه‌ها را نمی‌توان با دلار و سنت بیان کرد. در ظاهر، برآورد هزینه‌های اقتصادی جنگ آسان‌تر است؛ اما در عمل، این کار چندان ساده نیست. حتی اگر محاسبه را فقط به آمریکا محدود کنیم، ابتدا باید هزینه‌های نظامی مربوط به مواردی مانند مهمات، استقرار نیروهای بیشتر و بازسازی خسارت‌های گسترده‌ای که حملات دفاعی ایران به پایگاه‌های آمریکایی در خاورمیانه وارد کرده‌اند، محاسبه شود.

علاوه براین، باید هزینه‌های مالی ناشی از افزایش قیمت انرژی برای خانوارها و کسب‌وکارهای آمریکایی را